

มีแล้วไม่หมั่นบูชา...หาย

บัดนี้ ของขวัญนี้ไม่ใช่เป็นของพอดีพอร้าย ของหายากนัก เราเกิดมาเป็นมนุษย์ของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ยังไม่พบ บัดนี้ เรามาพบแล้ว พระพุทธเจ้าทรงรับสั่งว่า “ตั้งแต่มีธาตุมีธรรมมาของศักดิ์สิทธิ์ขนาดนี้ เพิ่งบังเกิดขึ้นในโลก” เราจะได้รับเดี๋ยวนี้แล้ว ได้รับแล้วไปปฏิบัติไว้ให้ดี รักษาไว้ให้ดี เป็นของสำคัญนัก ถ้าแม้ว่าไปทอดทิ้งธุระไม่เอาใจใส่ ไม่อยู่ด้วยก็หายไป หายเสีย หายไป ไม่อยู่ด้วยหายไปเลย ถ้าว่าอ่อนนอนหนักเข้าปฏิบัติบูชาหนักเข้า อารธนาหนักเข้า กลับมาอยู่ด้วยอีกนี่ก็แปลก หลายคนต่อหลายคนเรื่องนี้มี หมอโสภณ เดิมบวชเป็น พระครูราช-

วรวิหาร อยู่วัดเบญจมบพิตร สึกออกมาเป็นหมอยุ่ พอได้ของขวัญไป ก็ศักดิ์สิทธิ์ดี ไข้ๆ ไปอย่างไร ไปปลั่งเปลออย่างไร หายไปเสียไม่มีแล้ว มาบอกฉันเอง แล้วก็อาราธนาเข้าชี อาราธนาเข้าให้ถูกส่วนเถิด สมักรักใคร่ในท่าน อ่อนวอนท่านเข้า ท่านก็จะกลับอีก เขาไปทำตาม ปีนี่แหละ ไปฉันทที่บ้านเขา เขาก็เล่าให้ฟัง เขาบอกว่า หลวงพ่อพระของกระผมทั้ง พวงคอมายู่ที่ที่บูชานี้ ผมได้แล้วขอรับ กลับมาแล้ว นี่หมอโสภณ

บัดนี้เราได้ของศักดิ์สิทธิ์ที่จะได้ไปรักษาชีวิตของเรา จะให้ชีวิตเรารุ่งโรจน์ในชาตินี้ จะเป็นบุญสิริของเราอย่างสำคัญในชาตินี้ ไปบูชาไว้ให้ดี ให้ได้ตามสั่งตามบอก อย่าให้เคลื่อนคลาดได้

สู้ไม่ได้...ตายเถอะ

หลวงพ่อดปากน้ำท่านรู้วาระจิตของคน เป็นการรู้จากความแก่ อ่อนของธาตุธรรมของคนว่า บัดนี้ ถึงวาระที่จะเข้าถึงธรรมหรือยัง ท่านมีวิธีฝึกที่ชาญฉลาด

เรื่องนี้หลวงพ่อดชชีโว ได้ฟังมาจาก ท่านเจ้าคุณราชโมฬี รองเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ต่อมาเป็นเจ้าอาวาสวัดราชโอรส บัดนี้มีรณภาพแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นนี้ ท่านเจ้าคุณอยู่ในเหตุการณ์ด้วย

เวลาบ่ายวันหนึ่ง ขณะที่หลวงพ่อดปากน้ำกำลังรับแขกอยู่ตามปกติ มีแขกจริงๆ เป็นชาวอินเดียคนหนึ่งได้ยินกิตติศัพท์หลวงพ่อดปากน้ำก็มาหา เห็นหลวงพ่อก็ก้าวเข้าไปกราบ แล้วถามว่า สติปัญญาอย่างคุณ ถ้าตั้งใจปฏิบัติธรรมจะมีโอกาสเข้าถึงธรรมกายไหม หลวงพ่อตอบว่ามี เพราะการที่ได้มาเจอหลวงพ่อก็ก็น่าแสดงว่ามีบุญเยอะแล้ว